

Æg meini tað

Óla Jákup Rólantsson,
útvarpsmaður,
skrivari

Ítrótt av ymsum ættum!

Wind-surfing! Minnst, at fyrstu ferð, eg sá hetta fyrirbrigðið var tað ein pinsavinur, sum hevði „surf-import“, so henda vælsignaða seglfjolin fekk tí sjálvsagt eyknevnið „halleluja-brettið!“ Ná, men ein vinmaður hevur eina fjøl við segli. Veit ikki, hvussu hetta eitur á føroyskum, men ítróttin kallast wind-surfing, haldi eg. Og tað er ikki hessini ítrótt, sera krevjandi, ein skal vera sterkur, hava balansan í toppi, duga sera væl at svimja, hava stóran lungakapasitet, og ikki minst góða tíð og gott tol. Illsinni er eingin fyrimumur, tvørturímóti.

Ikki tí, at eg billi mær inn at hava allar hesar eginleikar, men eg bleiv púasta „fascineradur“ av hesum ólúkku bretti og leyp beint í eina lívs-hættisliga roynd at basa náttúrukreftunum, balanserandi sum eitt ótt á hesi smølu fjølini við stýrifjødur og einum segli, ið sum einki hevði drigið einum áttamannafari til sigurs á Lions-kappsiglingini.

Nú ein dagin var javnur hæsingur, sunnan, so eg stóð vælnøgður á brettinum við nösini beint í norð og seglinum uppá sned út í bakborðssiðu. Aðrastaðni, tey iðka hesa ítrótt, er aloftast javnur vindur, men trupulleikin í Føroyum er, at áðrenn tú varar av, so melur hann av ymsum ættum. Og henda byrðurin var góður, so fekk eg eitt útsynningsgleps inn á vinstra lær, sum snaraði seglinum yvir í stýriborð og legði tað slætt. Eg undir. Uttanborðs.

Ein skal ikki hava klaustrofobi, skal ein iðka hesa ítrótt. Fekk snarað upp í vinding, har var ikki ættargul eitt skifti, fekk balansan aftur og fekk roynt meg enn eina løtu. Men so kom stormávaring, og hóast mítt hásinni, skalv stórseglið í ribbinginum - húsa stormur beint á nösina, fekk mastur og segl beint á skortin, gleið á afturpartin og fekk mastrarhaldið upp millum rørmnar, seglið omanyvrið meg. Var ikki meira enn tað grælaði í mær, lammaður frá lærmusklunum upp undir rivjabeinini. Mátti berja meg á beinini aftur fyri ikki at enda sum skipbrot á sævarstrond. Stýrifjødurin - henda lítla láturliga umberingin fyri eitt røður - lá ein metur í stýriborð, minti í øllum óhugnanum og sváru pínuni um ein háv, ið stakk uppundan, og tankarnir leitaðu aftur til „Jaws“. Helt meg eisini vita, hvussu tað kendist at verða bitin av slíkum, so svár pínin var.

Um tað var býttleiki ella viðfødd tvørheit, veit eg ikki, men hálvan tíma afturat sveittaði eg á brettinum, helt tað ganga betur, serliga tá eg varnaðist, at eingin hugdi at. Eingin áskoðari, og eingin hevði sostatt sæð manninkandi vanlukkuna, ið kundi havt gjørt meg arvingaleysan.

Jú, tað gekst betur, tá eingin hugdi at. Størstu slíni og prúdasta laksin havi eg eisini fingið, tá eg var einsamallur. Hesar seinastu ferðirnar hevur venjingin gingið so væl, at eg havi avrátt við vinmannin, at havi eg heilsuna, kann eg vinna á klaustrofobiini, og kann læra veruliga at svimja til várs, so skulu vit gera eina veruliga roynd um hvítusunnuna og flyta brettið úr havagarðinum og oman á sjógv!

»VERA HON ER WELL«. Tvey sjónbandaløg og ein søga eru á nýggjum føroyskum sjónbandi, sum kemur út í næstum. »Kular Røtur« gera seg til reiðar at leypa á jólamarknaðin

Studio Pegasus fór frá ljóðstudio til filmstudio, tá upptøknar til nýggja sjónbandið »Kular Røtur« fóru fram fyri nøkrum vikum síðani. Mynd: Eyðun Klakksstein

Øðrvísi útgáva

Eyðun Klakksstein

Vera hon er well.

Helst fara hesi orðini at hoyrast aftur seinni í ár, Vera er partur av nýggjari barnaútgávu, sum ikki bara heldur seg til skeringarnar á fløguni.

»Kular Røtur«, sum nýggja útgávan kallast, umfatar eisini eitt nýtt sjónband við tveimum sjónbandaløgum og einari søgu – samanlagt ein hálvur tími við nýggjum føroyskum barnatílfari. Videoløg eru gjord av sangnum „Vera

hon er well“ og „Bilurin hjá okkum“.

Klakksvík var filmsbýur tvey vikuskifti í november mánaði, tá upptøknar til nýggja bandið vóru gjørdar ymsastaðni í býnum. Studio Pegasus, sum vanliga er ljóðstudio, var í nakrar dagar umskapað til filmstudio, og á gotuni sást aftur, at „Bilurin hjá okkum“ var á ferð.

Blinkandi lögreglubíur, rennari, sum nærum varð yvirkoýdur, roykur og larmur, nógv børn, røður av bílum og floyt. Tað gekk lívliga fyri seg, tá Sjónband úr

Havn skuldi hava upptøknar í kassan.

– Nógvar av upptøkunum vóru lagdar til rættis so hvørt. Onkur, sum skuldi verða við, varð uppringdur í døgurðatímanum og var klárur til upptøknar tveir tímar seinni. Tað er í grundini undrunarvert, at tað hevur latið seg gjørt fáa alt hetta upp at standa í einum litlum lokalsamfelag, sigur Steintór Rasmussen, sum er maðurin aftanfyrir kulu røturnar.

Øðrvísi band

Um nakrar dagar kemur

úrslitið av filmsarbeiðnum, og tað verður til keyps kringlandið

– Hetta er nakað heilt øðrvísi – eitt føroyskt sjónband til børn. Vit kenna øll til at keypa útlendsk sjónbond, men nú er høvi at keypa eitt føroyskt band. Tað er lógið, at eingin føroysk sjónbond verða gjord í eini tíð, tá børnini annars sitað klistrað til sjónvarpsskíggjan, heldur Steintór Rasmussen.

Saman við fløguni og sjónbandinum koma eisini tríggar plakatar, sum fólk kunnu ognar sær. Hetta er fyrsta ferðin, at fleiri ymiskar vørur verða saman-tvinnaðar í einari útgávu, soleiðis, sum „Kular røtur“ nú ger tað.

Steintór Rasmussen hevur gjørt tónleikin, og Oddvør Johansen hevur skrivað søguna, sum verður lísín á sjónbandinum. Edvard Fuglø hevur gjørt pallmyndir og tekna tekningar.

Jógvan Hansen og »Bilurin hjá okkum« eru at finna á nýggja sjónbandinum. Mynd: Miðil